

**XVI. TERMÉSZET-, MŰSZAKI- ÉS
GAZDASÁGTUDOMÁNYOK ALKALMAZÁSA
NEMZETKÖZI KONFERENCIA**

**16th INTERNATIONAL CONFERENCE ON
APPLICATION OF NATURAL-, TECHNOLOGICAL-
AND ECONOMIC SCIENCES**

**AZ ELŐADÁSOK ÖSSZEFOGLALÓI
ABSTRACTS OF THE PRESENTATIONS**

Eötvös Loránd Tudományegyetem – Eötvös Loránd University

**Szerkesztette – Edited by
Dr. Füzesi István, Kovács Erik, Dr. Puskás János**

**2017. május 20.
SZOMBATHELY
HUNGARY**

ISBN 963 9290 69 6

A KÖRNYEZETI NEVELÉS RÖVID TÖRTÉNETE

Farkasné Ökrös Marianna

*Eszterházy Károly Egyetem Neveléstudományi Doktori Iskola
3300 Eger, Eszterházy tér 1., farkasne.okros.marianna@uni-eszterhazy.hu*

A fenntarthatóságnak, mint kívánatos cél elérésének alapfeltétele az egyének környezettudatos gondolkodásának és magatartásának kialakítása, amelynek legfontosabb, hanem az egyetlen lehetséges eszköze az oktatásban folyó környezeti nevelés. A téma elismert szakértői valamennyien egyetértenek abban, hogy a hatékony környezeti nevelés fogékonyabbá és elkötelezettebbé teszi a társadalom tagjait a környezeti és társadalmi problémák iránt. A környezeti nevelésnek - tudatformálásnak -, legalább annyi társadalomtudományi vonatkozása van, mint természettudományi, az mint fogalom és mint tevékenység is, jelentős változáson ment keresztül az utóbbi évtizedekben. Ritkán gondolunk arra, hogy a mai szóhasználattal „környezeti nevelés”-nek mondott tevékenység nem új keletű dolog. Az ember természethez fűződő viszonyának, azaz a földrajzi környezet és a mindenkori társadalom egymásra gyakorolt hatásának, a társadalmi fejlődésnek ilyen irányú vizsgálata régtől foglalkoztatja a különböző korok tudósait. Az ezzel összefüggő kutatások ma már önálló kutatási területként a környezettörténetben, történeti ökológiában öltének testet. A környezeti nevelés kapcsán sem túlzás úgy kezdeni egy tanulmányt, hogy „Már Arisztotelész is megmondta, ...”

A nyolcvanas években kezdi el használni a nemzetközi szakirodalom a „fenntarthatóság”, „fenntartható fejlődés”, „környezettudatosság”, illetve a „fenntarthatóság pedagógiája” kifejezéseket, amelyek a magyar szóhasználatban, mint a környezeti nevelés szinonímái honosodtak meg, jelentős zavart okozva az értelmezésben mind a mai napig. Éppen ezért a tanulmány mellett, hogy felvázolja a környezeti nevelés történetének mérföldköveit, bemutatja annak fontosabb magyarországi és nemzetközi eseményeit, illetve rámutat a környezeti nevelés szükséges voltára, mindemellett röviden felvázolja magának a fogalomnak a kialakulását és fejlődését is, ismerteti annak jelenkori értelmezéseit. Végül, ha kisebb terjedelemben is, de a tanulmány kitér a környezeti nevelésnek a nemzeti alaptantervben elfoglalt helyére is.